



A hazug ember örökké hazug marad

2025 szeptember 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

NEM MIND ARANY – Magyar Péternél a kényszeres hazudozás személyiségtorzuláshoz vezet.

A hazugság olyan, mint a homokszem. Egy apró füllentés: jelentéktelen, illékony, elfújja a szél, de még egy nagyobb lélegzetvétel is. Szinte észrevehetetlen, és tulajdonképpen mindenki elköveti egyszer-egyszer. Igen,

drágám, meglocsoltam a virágokat, persze, anya, megcsináltam a házit, majd hívlak, még találkozunk, nagyon jól éreztem magam, finom volt a vacsora, fantasztikusan áll rajtad ez a ruha, nem, én sosem adok a gyerekeknek csokit este hat után, nem, nem ez az utolsó kávékapszula, hova gondolsz, sosem tennék veled ilyen! Igazából már a kimondás pillanatában tudjuk, hogy nem igaz. Mégis, valahogy lepuhítja, lekerekíti a rideg valóságot, és ha csak egy rövid időre, de el lehet vele simítani a közelgő konfliktusokat.

Csak hogy a hazugság ravasz. Olyan, mintha egyedül magányosnak érezné magát és kell, sőt muszáj, hogy kövesse egy másik. Aztán egy harmadik, egy negyedik és egy sokadik is. Ez pedig már nem is olyan egyszerű, mert a századiknál zsonglorködni kell az elzúgott elhangzott kilencvenkilencel. A sok kis jelentéktelen homokszemből pedig végül vár lesz, és átszővi a kapcsolatainkat, az életünket, míg végül könnyörtelenül ránk omlik. Az életünket pedig ezek után nehéz újjáépíteni.

A hétvégén zajlott Tihanyban a Tranzit fesztivál, ahol éppen a hazugsággal kapcsolatban hangzott el egy érdekes felvetés. A Hír TV vitasátrában a Tisza Párt kiszivárgott, adópolitikára vonatkozó tervezete volt a téma, a résztvevők közül pedig volt olyan, aki a dokumentum hitelességét firtatta mondván: sem aláírás, sem pecsét nem szerepelt rajta. Szintén érv volt az ellenoldalon, hogy amint az Index nyilvánosságra hozta az írást, Magyar Péter kapásból cáfolta annak létjogosultságát, és azt mondta: az szja-t kilenc százalékra fogják csökkenteni, a portál cikkéből pedig egyetlen szó sem igaz.

Érkezett a riposzt: a Tisza-vezér egy évvel ezelőtől még azt is nevetséges pletykának nevezte, hogy politikai ambíciói lennének, azt pedig egyenesen kitalációnak tartotta, hogy valaha beülne az Európai Parlamentbe képviselőnek, mondván: „a legnagyobb kamuállás a világon”. És tulajdonképpen se szeri, se száma Magyar Péter hazugságainak, amikkel csak az elmúlt egy évben lebukott.

Az igazán érdekes felvetés pedig ekkor érkezett: ez igaz, de hazugság és hazugság között is van különbség, súlyozni kell! A helyzet az, hogy hiába mérjük le kilóra, melyik hamis állításnak mennyit nyom a latban a súlya, semmit nem számít. A folytonosságuk igazán beszédes, egyben rendkívül romboló is: aki egyszer elrongyolja a saját hitelességét, pláne egy egész ország előtt, annak nincs visszaút. Hazug marad.

Magyar Péter pedig egészen mesteri fokozaton űzi a hazudozást, ám réges-régen elveszett már ebben a rengetegben, és egyik szava üti a másikat. Olyan, mintha már őt sem érdekelné, hogy a teljesen nyilvánvaló tagadja le, egyszerre csak mondja meggyőződéssel, hittelt, tán abban reménykedik, hogy ha sokszor elismétli, igazgá válik. Csak hogy a hazugságnak nem ilyen a természete, betemeti az embert.

Ezen a szinten pedig már igazság szerint patológiának nevezik, ami nem is csoda: személyiségtorzulást okoz, és egy olyan alternatív valóságot, ami az igazi élettől teljesen elrugaszkodott. Nincs fék, nincs lelkiismeret, nincs korlát.

A vitára visszatérve pedig: egy politikusnak, egy közszereplőnek biztosan nem szabad hazudnia. Még arról sem, hogy mit reggelizett: mert ha kiderül, hogy mégsem omlettet, hanem pirítóst, joggal merül fel a választóiban a kérdés, miről hazudott még? Mégis bántalmazta a feleségét? Mégis beült az Európai Parlamentbe? Mégis elvette valakinek a telefonját, amit aztán a Dunába dobott? Mégis lepaktált a brüsszeli magyarellenes elittel? Mégis bevezetné a háromkulcsos adórendszert és megszüntetné a Fidesz által bevezetett kedvezményeket? A gond az, hogy ha valami elképesztő fordulat okán mégis kormányra kerülne Magyar Péter, ezeket a kérdéseket már később lesz feltenni. Most kell hogy mindenki fejében felgyulladjon a piros lámpa, és átgondolja, hogy kinek és mit hisz el.

A patológiára visszatérve, a kóros hazudozás nemcsak a környezetet rombolja, hanem a személyiséget is. Például rendkívül agresszívvá válik az ember attól, ha megkérdőjelezzük a hazugságait.

Így Magyar Péter ezen a hétvégén már sokadszorra fenyegette meg a sajtót, ami nem volt túl jó ötlet. Azt írta Facebook-bejegyzésében: „A leendő Tisza-kormány alatt bencselekménynek fog számítani, ha egy sajtótermék szándékosan, rosszhiszeműen valótlanosságot állít, főleg ha ezt az egyértelmű cáfolat után követi el.” Ízlelgessük, értelmezzük kicsit ezt a kijelentést. Ha egy médium közöl egy dokumentumot, amiben feketén-fehéren le van írva, mire készül megválasztása esetén a Tisza Párt az adópolitikát illetően, majd Magyar Péter belekiabálja a szélbe, hogy ez nem igaz, akkor az Index helyét sóval kell behinteni, lehúzzhatják a rolót, kattanhat a bilincs. Jól értem?

Ezen logika mentén haladva ha Magyar Péter közöl egy dokumentumot, ami állítása szerint Rogán Antal egy titkos háttérbeszélgetésének jegyzőkönyve, majd ezt a másik fél egyértelműen cáfolja, akkor Magyar Péter is bizonyos következményt követett el, és be kell zárni a Tisza Pártot? Vagy mondjuk ha ugyanez az ember nyilvánosságra hozza a feleségéről egy hangfelvételt, amit saját bevallása szerint maga készített, majd az Európai Parlamentben azt állítja, hogy ez hazugság és nem rögzítette a feleségével zajló beszélgetést, akkor ez bizonyos következmény, és Magyar Pétert bebörtönlük? Vagy ha a Tisza Párt elnöke azt mondja egy interjúban, hogy nem vállal politikai szerepet és nem ül be az Európai Parlamentbe, aztán mégis ott van, akkor kattan a bilincs? Vagy hogy lesz ez? Hogyan kell ezt elképzelni? Ha viszont ez a kijelentés csak a sajtóra vonatkozik, és majd Magyar Péter személyesen dönti el, ki mond igazat és ki hazudik, akkor leginkább Hont András szavait érzem leginkább idevalónak: „Ezzel kívánok további önsorsrontó propagandamunkát a magukat függetlennek gondoló sajtómunkatársaknak.”

Ne gondolja senki, hogy Magyar Péter univerzumában és az ott szabott feltételrendszernek bárki meg tud majd felelni. Nincs logika, sem következetesség, sem racionalitás.

G?g és düh: ez a hajtóer?.

A sajtó fenyegetésével kapcsolatban pedig fontos valamit tisztázni.

A legsötétebb korokban, a legvéresebb diktatúrák közepette, amikor pisszenni is alig mert valaki: sajtó volt. Mindig voltak újságírók, akik szembesítettek az igazsággal, és nem féltek tollat ragadni.

Fenyegessen bárki bármilyen retorzióval, bírósággal, törvénymódosítással, Dunába lökessel, házkutatással: a sajtót nem lehet beszüntetni. Az igazságtól és annak papírra vetésétől pedig egyetlen embertípus van, aki fél: a hazug. Csakhogy az igazságnak van egy nagyon fontos jellemzője: nem lehet örökké fedésben tartani. Utat tör magának!

Ambrus-Jobbágyi Zsófia - www.magyar nemzet.hu



Ajánló